

[Thoft]

det især de hurtigtkørende personvogne og tunge lastbiler, som kører én lårene af – gang på gang livsfarlige situationer, og bilisterne tager for lidt hensyn. Jeg ved godt, der er mange bilister, der tager meget hensyn, men der er også mange bilister, som ikke tager hensyn i det fornødne omfang. Kør en tur i det indre København i disse dage med sjapbunker i vejsiden lige dér, hvor cyklisterne skal køre, og oplev, hvordan bilisterne på trods af den slinger, der nødvendigvis må være over cykling i is og sjap, kører meget tæt på!

Med forslaget er det pålagt bilisterne at køre så langt uden om cyklisterne, at passage kan ske uden uheld. Det er altså ikke meningen, sådan som hr. Jimmy Stahr var bange for, at der skulle gå en lille mand med et målebånd, hver gang der skal overhales. Men vedtages forslaget, er det bilistens ansvar, at man overhaler i den nødvendige afstand – den nødvendige afstand, også når barnet eller den ældre slår et slag i blæsten – at man er kommet så langt uden om, at passage kan ske uden uheld. Det kan da godt være, at gaderne, som hr. Helge Adam Møller gjorde opmærksom på, i Næstved er meget snævre, men så var der måske god grund til at holde sig bag ved cyklisterne. Hvis hr. Helge Adam Møller har prøvet at køre i meget snævre gader, hvor bilerne overhaler, vil han vide, at det som cyklist er meget ubehageligt, især hvis der også er toppede brosten, for så er der endnu mere slinger over cyklen.

Forslaget medfører intet administrativt besvær og burde derfor umiddelbart kunne vedtages, hvis man da ellers ønsker at gavne de bløde trafikanter.

Forslaget om forbedring af cyklisteres sikkerhed i vejkryds pålægger bilisterne at placere sig så langt fra kantstenen, at der er plads til ligeudkørende cyklister. I dag er det god latin, at bilisterne skal placere sig så tæt ved vejkanten, at cyklisterne ikke har plads. Med dette forslag vil man altså i vejkryds begunstige cyklisterne, som derved kommer lidt hurtigere frem. Denne begunstiggelse vil måske også kunne få flere til at tage cyklen, fordi det går hurtigere, og som sagt tidligere er det samfundsmæssigt og helbredsmæssigt nyttigt.

Bilisterne får herefter en særlig forpligtelse, når de skal til højre, nemlig en forpligtelse til at give plads for cyklister, der skal lige-

ud. Det er jo en forpligtelse, som bilisterne i forvejen har i alle de vejkryds, hvor der er cykelstier eller særlig afstribet plads til cyklister. Her sker der bare en kodificering af de regler, som allerede gælder i masser af kryds. Også dette forslag pålægger bilisterne skærpet opmærksomhed og letter fremkommeligheden for cyklister, og derfor bør det vedtages.

Personlig kunne jeg godt ønske, at man i stigende grad satte egentlige cyklistsignaler op, sådan at cyklisterne blev sendt af sted et par sekunder før bilerne, for derved har cyklisterne opnået at få cyklerne lidt op i fart og genvundet balancen på cyklen, før bilerne starter.

Hermed er jeg så ovre i det næstsidste punkt i SFs cyklistpakke, nemlig forslaget om, at justitsministeriet og meget gerne i samarbejde med Cyklistforbundet bruger deres kreative energi til at lette livet og redde livet for mange cyklister. Sådan er det f.eks. muligt i masser af ensrettede gader at tillade cyklister at køre imod ensretningen. Når det ikke er sket i dag masser af steder, er det, fordi man ikke har tænkt sig grundlæggende om hos planlæggerne; man har simpelt hen glemt cyklisterne. Som jeg sagde en gang tidligere, ser det ud, som om planlæggere ikke cykler. I masser af tilfælde kunne det altså godt tillades – selvfølgelig med den virkning, at bilisterne må tage større hensyn.

Jeg har til sidst en bemærkning også til det forslag om, at det kunne være rart, hvis vi kunne fremme de blå cykelstriber i vanskelige kryds, dér, hvor det ikke er muligt direkte at lave cykelstier. Jeg vil også med forslaget bede ministeren om at overveje, om man ikke på visse fortove kunne foretage afstribning, sådan at cyklisterne kunne køre dér, hvor der i forvejen ikke er ret mange eller meget få fodgængere.

Som far til et barn på 11 kommer man ofte i den ubehagelige situation at skulle overveje, om man skal pålægge ungen at cykle på fortovet, selv om det er forbudt, men igen – som far – bøderne kan jeg overskue. Man kommer også selv på visse vejstrækninger i samvittighedskonflikt, fordi der ingen fodgængere er på fortorvet, og fordi kørebanen er meget smal. Fristende er det, men selvfølgelig ulovligt. Visse steder kunne problemerne rent faktisk godt løses ved afstribning, og det bør ministeriet overveje.